

Забидий / ВАХИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1902-ҳадис

1902/5652 – عن ابن عباس رضي الله عنهما قال لبعض أصحابه: ألا أريك امرأة من أهل الجنة؟ قال: بلـى. قال: هذه المرأة السوداء، أتـت النبي صـلى الله عليه وسلم فـقالـتـ: إـنـي أـصـرـعـ، وـإـنـي أـتـكـشـفـ، فـادـعـ اللهـ ليـ، قالـ: «إـنـ شـئـتـ صـبـرـتـ وـلـكـ الجـنـةـ، وـإـنـ شـئـتـ دـعـوتـ اللهـ أـنـ يـعـافـيـكـ». فـقالـتـ: أـصـيرـ، فـقالـتـ: إـنـي أـتـكـشـفـ، فـادـعـ اللهـ أـنـ لـا أـتـكـشـفـ؛ فـدـعـاـ لهاـ.

1902.5652. Ато ибн Абу Рабоҳ сўзлаб берди:

«Ибн Аббос менга: «Сенга жаннат аҳлидан бўлган бир аёлни кўрсатайми?» деди. «Ҳа, албатта», дедим. У шундай деди: «Манави қора хотин. У Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига келиб, «Мени тутқаноқ тутади, шунда у ёқ-бу ёғим очилиб кетади, Аллоҳга менинг ҳақимда дуо қилинг», деди. У зот: «Агар хоҳласанг, сабр қиласан ва сенга жаннат бўлади. Хоҳласанг, сенга оғият беришини сўраб Аллоҳга дуо қиласан», дедилар. Шунда у: «Сабр қиласан. Лекин у ёқ-бу ёғим очилиб кетади-да. Бўлмаса Аллоҳга дуо қилинг, у ёқ-бу ёғим очилиб кетмасин», деди. Шунда у зот унинг ҳаққига дуо қилдилар».

Изоҳ: Бу набавий тасарруф ўша аёлга хос бўлиб, бошқа ўринда кузатилмайди. Бинобарин, бу ҳадисдан даволаниш, касалдан қутулиш чораларини кўриш ўринсиз деган хулоса чиқмайди. «Даволанинглар, зоро, Аллоҳ қайси касални туширган бўлса, шифоси билан туширган», «Қариликдан бошқа дарднинг давоси бор», деган маънодаги ҳадислар умумий қоида ҳисобланади. Юқоридаги ҳадисдаги ҳолатлар маълум ҳикматлар тақозосига кўра айrim кишиларга хоссатан кўрилган чора сифатида қабул қилинади.

NUBUVVAT MARVARIDLARI